

เครื่องดนตรีไทย

โปงลาง



กำเนิดโปงลาง

โปงลาง เป็นเครื่องดนตรีประเภท ดีหรือเคาะ ที่เล่นกันในภาคอีสานโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กาฬสินธุ์ ขอนแก่น และอุบลราชธานี โปงลางเป็นเครื่องดนตรีทำด้วยท่อนไม้ ร้อยต่อกันเหมือนกับบรรทัดประกอบด้วยท่อนไม้ยาวประมาณ ๑ ฟุตเศษ ๑๒ ท่อน(๑๒ เสียง) แต่ไม่มีราง เวลาจะตีก็เอาสายเชือกแขวนที่ต้นเสาหรือต้นไม้ ให้อีกด้านหนึ่งห้อยลง เวลาเล็กก็ม้วนเก็บเหมือนม้วนเสื้อ ดนตรีชนิดนี้เริ่มบริเวณภูพานก่อนที่อื่น จากนั้นจึงค่อย ๆ แพร่หลายไปยังจังหวัดต่าง ๆ ของอีสาน ยังสืบหาประวัติดั้งเดิมไม่ได้ว่า โปงลางเริ่มขึ้นเมื่อสมัยใดได้มีผู้สนใจสืบเสาะหาประวัติหลายต่อหลายท่าน แต่ยังไม่สามารถจะยืนยันได้ และความหมายของโปงลางนั้นมี 2 คำ คือ คำว่า "โปง" และ "ลาง" โปง เป็นสิ่งที่ใช้ตีบอกเหตุ เช่น ดีในยามวิกาลแสดงว่ามีเหตุร้ายตีตอนเข้าก่อนพระบิณฑบาตให้ญาติโยมเตรียมตัวทำบุญตักบาตร และตีเวลาเย็นเพื่อประโยชน์ให้คนหลงปากกลับมาถูก เพราะเสียงโปงลางจะดังกังวาลไปไกล (สมัยก่อนใช้ตีในวัด) ส่วนคำว่า ลาง นั้น หมายถึง ลางดี ลางร้าย

นางสาวนุรลีชา สาม
รหัส 571501321005

